

Pondelok 30. mája 2016

Text: 1M 18, 16 – 33

¹⁶Nato sa mužovia odtiaľ pobrali a zamierili k Sodome. Abrahám išiel s nimi a vypravdal ich. ¹⁷Tu si pomyslel Hospodin: Či zatajiť pred Abrahámom, čo urobím? ¹⁸Abrahám sa iste stane veľkým a mocným národom a požehnané budú v ňom všetky národy zeme. ¹⁹Lebo jeho som si vyhladal, aby prikazoval svojim synom a svojmu domu zachovať po jeho smrti cestu Hospodinovu, konať spravodlivosť a právo, aby tak Hospodin splnil Abrahámovi, čo mu zaslúbil. ²⁰Tu riekol Hospodin: Pretože je veľká ponosa na Sodomu a Gomoru a ich hriech je veľmi ťažký, ²¹zostúpim a uvidím, či všetci konali tak, ako znie ponosa, ktorá došla ku mne. Ak nie, dozviem sa. ²²Nato sa mužovia pobrali odtiaľ a išli do Sodomy; Abrahám však stál ešte pred Hospodinom. ²³I pristúpil Abrahám a povedal: Či zahubíš s bezbožným aj spravodlivého? ²⁴Možno bude v meste päťdesiat spravodlivých; či ich zahubíš a neodpustíš miestu pre päťdesiat spravodlivých, ktorí sú v ňom? ²⁵Vystríhaj sa konať tak, aby si s bezbožným usmrtil aj spravodlivých. Potom by spravodlivý pochodil ako bezbožný. Vystríhaj sa toho! Či by ten, čo súdi celú zem, nemal konať spravodlivo? ²⁶I riekol Hospodin: Ak v Sodome, v obvode mesta nájdem päťdesiat spravodlivých, odpustím kvôli nim celému tomu miestu. ²⁷Abrahám odpovedal: Hľa, odvážil som sa hovoriť so svojim Pánom, i keď som len prach a popol. ²⁸Možno bude spravodlivých o päť menej ako päťdesiat; či pre tých piatich zahubíš celé mesto? I riekol: Nezahubím, ak tam nájdem štyridsaťpäť. ²⁹On mu však hovoril ďalej: Možno sa ich tam nájde štyridsať. I riekol: Kvôli štyridsiatim to neurobím. ³⁰A povedal: Nech môj Pán nevzbĺkne hnevom, ak budem ešte hovoriť: Možno sa ich tam nájde tridsať. On však na to riekol: Neurobím to, ak tam nájdem tridsiatich. ³¹Potom povedal: Hľa odvážil som sa hovoriť so svojim Pánom. Možno sa ich tam nájde dvadsať. I riekol: Ani kvôli dvadsiatim nezahubím. ³²A hovoril ďalej: Nech môj Pán nevzbĺkne hnevom, ak budem ešte raz hovoriť: Možno sa ich tam nájde desať. A On riekol: Ani kvôli desiatim nezahubím. ³³Keď s Abrahámom dohovoriť, Hospodin odišiel a Abrahám sa vrátil na miesto svojho pobytu.

Piesne: ES č. 479, 462

Zamyslenie nad Božím slovom:

Proti zlu nemožno bojovať zlom. Naopak, z vlastnej skúsenosti viem, že dobrom dosiahneme akýsi kompromis, ktorý poteší obidve strany. Sedel som v pracovni môjho priateľa, ktorý bol predstaveným môjho hnevníka. Niečo som od neho žiadal a on mi ochotne sľúbil, že mi vyhovie, ale... žiadal finančnú odmenu. To ma nahnevalo, a keďže som bol aj priateľom jeho nadriadeného, rozhodol som sa riešiť situáciu tým zlým spôsobom a chcel som podať sťažnosť. Lenže kým som čakal na prijatie, čo trvalo pomerne dlho, zmenil som názor. Namiesto sťažnosti som sa rozhodol toho človeka pochváliť. A, samozrejme, že túto skutočnosť sa od svojho nadriadeného dotyčný dozvedel. A tu nastala zásadná zmena. Ten človek by mi odrazu bol urobil, čo mi na očiach videl. Keď ma zbadal v čakárni medzi čakajúcimi, nielenže ma pozdravil, podal mi ruku, ale aj ma prednostne pozval do svojej pracovne. Namiesto sťažnosti – pochvala, namiesto zla – dobro. Tak to pocítil aj Abrahám. Dobré je viac ako zlé. Prosí, že toho dobrého je dosť, dokonca aj keď sa nájdú len desiat dobrí v tom meste, aj to môže zachrániť mesto pred záhubou. Dokonca na záchranu stačí len jediný, a tým je Ježiš Kristus. Ak sa hovorí, že dobro zájde veľmi ďaleko, ale zlo ešte ďalej, tak pre nás veriacich to platí naopak: to dobro ide ešte ďalej ako zlo. Vysielajme dobro. Posielajme toho dobra čím viac – a to dobro tam urobí svoje. Čím viac toho dobra tam na druhej strane bude, tým viac to bude veci prospievať. To je dalo – by sa povedať – to nepochopiteľné, tá skutočná láska. To je jasný dôkaz toho, že je to niečo, čo prišlo zhora, čo nevymyslel človek. On, ktorý nás miloval tak, že svoj život dal za nás, On je hodný toho, aby sme Ho milovali aj my. A preto som hrdý, že môžem veriť, že som presvedčený

o tom, že je mojím Spasiteľom, a že sa môžem úprimne modliť, aby som Mu zostal verný počas celého svojho života a potom po živote aby som sa dostal k Nemu do večnosti. Bez tejto viery by som bol najúbohejší zo všetkých ľudí, ako hovorí Pavel. Amen.

Modlitba:

Otče náš nebeský, oslavujeme Tvoje sväté meno a vzdávame Ti chválu a vďaku. Žasneme nad Tvojou láskou, ktorá sa stala telom v našom Pánovi Ježišovi Kristovi. Vieme, že sme slabí a nehodní ľudia, a predsa z Tvojho slova vieme, že aj napriek našej nehodnosti a hriešnosti si k nám láskavý. Prosíme, požehnávaj nás v tomto živote a zachovávaj nás vo viere, aby sme raz pre zásluhy Tvojho Syna a nášho Spasiteľa získali večnosť a prijali miesto, ktoré si nám pripravil u svojho a nášho nebeského Otca. Amen.

Mgr. Juraj Kevický, námestný farár v CZ ECAV Zvolenská Slatina (ZVS)